

cineaste maudit представя

ВЕСЕЛИТЕ МОМЧЕТА

ВЕСЕЛИТЕ МОМЧЕТА

Сценарист, режисьор и продуцент
Светлослав Драганов

Герои

ДЕСО – китара и вокал

ЛЮБО – вокал

МИТКО — китара и вокал

САШО – акордеон и вокал

ТОШО - китара

СВЕТЛЪО—вокал и клавиш

Филмът представлява един откровен поглед върху живота на група незрящи музиканти. Чрез похватите на документалното кино и по-точно, следвайки традицията на “cinema verite”, ние, авторите на филма, си поставяме задачата да направим един игрален филм, т.е.

всеки един от героите да играе самия себе си, да реагира максимално искрено на поставените от сценария/живота ситуации. Целта е да се разкаже една история за незрящи, от която, колкото и тъпо да прозвучи, всички ние, зрящите, да извлечем някаква поука.

ВЕСЕЛИТЕ МОМЧЕТА

СЦЕНАРИЙ ПО ЕПИЗОДИ

I. Филмът започва с паралелно представяне на героите.

Студентски град. Обикновен делничен ден, осем часа сутринта. Намираме се в гарсоньерата на незрящия Десо. Виждаме го как той приготвя сутрешното кафе за нето и съпругата му Събина. В този момент тя храни десетмесечната Десислава. За разлика от родителите си, момиченцето вижда.

Десо е принуден да следва постоянно заради студентското общежитие. Завършил е икономика, а сега следва право в СУ.

В съседния студентски блок ергенът Митко старателно се бръсне пред огледалото. Процедурата изисква огромно старание, защото Митко е почти сляп — той вижда много слабо само с едното си око.

Митко е студент в специалност „педагогика“.

По същото време в „Люлин“ 7 Светльо и синът му разхождат кучето Джеки. Светльо е с изключително висок диоптър. Докато подхвърлят пръчки на Джеки, двамата коментират вчерашния мач.

Междувременно в съседния „Люлин“ 3 семейството на незрящите Сашо и Еми закусва. Децата им Станислава и Любчо са ученици. Те виждат нормално и точно сега на масата всички обсъждат предстоящото контролно на третокласника Любомир.

Отново се връщаме в Студентски град, когато Митко набира от мобилния си телефон Десо. Пита го дали се е приготвил вече да излиза. Секунди по-късно жената на Десо Събина опипва яката на

ризата му, за да се увери, че преди да излезе, съпругът ѝ ще изглежда добре.

В следващия кадър Десо и Митко бавно вървят по дългия олющен коридор на студентския блок. Митко стъпва по - уверено, той води и двамата.

В следващите кадри действието се пренася в грохнала кооперация, намираща се около спирката на „Лъвов мост“, обитавана предимно от незрящи.

Там заварваме Тодор, който тъкмо излиза от ергенската си стая, за да се придвижи към таванското помещение на горния етаж. Там живее Любо със съпругата си Цеца. За разлика от него тя няма зрителен проблем. В този час Любо пие кафе и слуша на запис „Парижките потайности“, спестявайки си брайловия вариант на книгата. Тодор влиза при тях, за да им прави компания.

Отново се връщаме в „Люлин“, малкият Любчо води баща си Сашо до близката автобусна спирка. Там вече го чака Светльо. След малко пристига претъпкания до последно автобус и те като всички ще се качат в него. Следва заглавието на филма

ВЕСЕЛИТЕ МОМЧЕТА

II. 10:30 часа. Кафене пред кооперацията на „Лъвов мост“.

Един по един пристигат описаните по-горе незрящи мъже. Дават си знаци помежду си, подсвирквайки си с уста. Настроението им е много-добро.

Това е поредната сутрин от една година насам, в която пак са заедно. В момента те изкарват хляба си като улични музиканти. Шегичките, които си разменят пред кафенето, са пълни с типичен черен хумор към собствената им слепота.

Светльо и Тодор внимателно свалят трите китари и акордеона, които се съхраняват в стаята на Тодор. Към единайсет пристига и вечно закъсняващият Любо — черната овца на групата.

Малко след това музикантите се разделят на две. Едната част тръгва след полузрящия Светльо, а другата поема след Митко. Те се придвижват по улиците, държейки се под ръка един за друг. През цялото време непрестанно говорят за алкохолните си подвизи и

обсъждат минаващите покрай тях жени, доколкото са успели да ги усетят.

III. 11:15. Спирка „Сердика“ на софийското метро.

Вратите се отварят и от тях се изсипва навалица от хора. Всички хукват към празния в началото ескалатор и суматохата става все по-голяма. Тълпата стига до етаж и после се пръсва в различни посоки към изходите. На един тях ги пресреща група „Весели момчета“. Повечето от хората спират впечатлени от изпълнението на песента „Среща“ на Щурците. Те се заслушват в думите „дали аз закъснях или времето бързаше...“, които знаят много добре, но чак сега ги чуват истински. Някои от тях отварят портфейлите си и пускат монети в касичката на музикантите.

Песента продължава да звучи и в следващите кадри, когато „Весели момчета“ вървят бавно по „Мария Луиза“. Около тях се блъскат хора, всеки от които е тръгнал нанякъде (този кадър е заснет от висока гледна точка). Музикантите са тръгнали към старата кооперация на „Лъвов мост“.

В познатата стая на Тошо те разделят припечеленото през деня, като заделят известна сума за голямата си мечта — запис на албум. Така е всеки ден. След като всеки е прибрал делът си, музикантите поемат всеки в посоката си...

IV. Този епизод нахлува директно в личния живот на момчетата.

Десо слага началото. След като е свършил работата си за деня, той се прибира у дома. Съпругата Събина го посреща на входната врата, след което двамата обядват. През цялото време Десо разказва за това как е минал уличния им репертоар, колко хора са се спрели, какво са им казали и най-важното - колко пари е спечелил.

Апартаментът на Сашо се оглася от песен на Мишо Шамара. Дъщеря му Станислава е заклета фенка на рапъра. В съседната стая Сашо и синът му Любчо изследват устройството на синтезатора. На Любчо му е интересно, но едното му око тайно наднича през прозореца. Дворът отдолу се оглася от детски крясъци. Кварталните му приятели се делят на два отбора. Ще играят футбол...

Полунезрящият Светльо и синът му също си подават топката. В началото хлапето лъже баща си, който се опитва да отнеме топката, а после ролите се сменят.

През това време Митко е в специализиран интернет-клуб за незрящи. Влязъл е в чата. С помощта на компютъра преодолява бариерата на слепотата. Вече има момиче, с което разговаря от доста време насам. Не иска да се вижда с нея, за да не я разочарова.

В ергенската си стая на „Лъвов мост“ Тошо свири на китара. Заслушан в негов си експеримент от акорди, той доволно се усмихва.

На горния етаж, над него, Любо пие водка и слуша звука от телевизора...

V. В автобуса пътуват Сашо и Светльо, а незрящите им погледи са насочени към един от прозорците.

Тръгнали са към кооперацията на „Лъвов мост“. Ще репетира с момчетата от групата. Двамата разговарят за Любо. Той отдавна прекалява с пиенето и често забравя текстовете на парчетата.

В следващия кадър „Весели момчета“ репетира в стаята на Тошо. Стигнали са до онази част от „Клетва“, в която се пее: „...приятелските грешки да прощавам...“

После се прехвърлят на „Девойко, мари, убава“. Много им се иска да я запишат в студио. По време на репетицията започват спорове за реализацията на записа. Любо сам предлага да не идва с другите в студиото...

След последните финални акорди момчетата се черпят. И те, както всички музиканти, притежават доста мръсен език, пускат гадни вицове и шеги и после всички заговорнически се хият.

По време на разпивката Митко съобщава, че си е определил среща с непознатото момиче от чата. Тя ще дойде да слуша групата в събота. Това е добрият ден за музикантите. Най-големите си пари за

седмицата ги правят тогава, на „Пиротска“. Използват доброто настрояние на хората, които се шляят безцелно по улиците.

VI. Епизодът започва със стаята на Митко

Той се суети. Вълнението му е голямо. Паникьосан е като всички, които имат първа среща с момиче.

На срещата при кафенето за явки на „Лъвов мост“ останалите музиканти го поднасят, но всъщност се вълнуват повече от него.

На „Пиротска“ групата изпълнява песента на Щурците „Две следи“. Чува се част от първия куплет: „Беше слънчев ден/случайно те открих/ и във знак на обич/ стих ти посветих...“

След нейния край Любо нервно пита дали е дошла, с каква коса е, как изглежда. Светльо и Митко се озъртат до колкото могат и... изведнъж тя идва. Пита кой е Митко. Той се представя, а другите, поради невъзможността да сторят нещо друго, запяват най-силната си песен: „Девојко, мари, убава“.

Краят на епизода е решен в стилистиката на клипа. Момчетата пеят, Митко и момичето си говорят. В същото време хората около тях слушат песента, която постепенно прераства от акустичния, уличен вариант в по-смелия - студийния.

Последният кадър показва как „Весели момчета“ записват „Девојко, мари, убава“ съвсем професионално. В крайна сметка нещата могат да се случват също така, както и при хората, които могат да виждат.

